

Az új elnök a tisztelgő küldöttséget: szerkesztőségünk nyolcz tagját folyó hó 19-én délnél fogadta az ügyvészeti hivatali helyiségében.

Lapunk szerkesztője Lőrinczy György az ünnepelethez a következő beszédet intézte:

Mélyen tisztelt Elnök ur, nagyságos Uram!

Azon nehéz és sokszor hálátlan munkát végezzük mi itt e megyében, hogy a hírlapírás útján s a teljes nyilvánosság segítségével minden hazai közintézmény és érdek szolgálatában támogassunk azokat, kik társadalmi és állami életünk vezetésére hivatottak. Ennélfogva nem lehet előttünk közönyös, hogy kik állanak élén azon intézményeknek, melyeknek működését éber figyelemmel kísérem egyik legelső kötelességünk. — A „Gömör-Kishont“ ez lap szerkesztősége őszinte, lelkesült örömet érzett akkor, midőn értesült róla, hogy a megyei igazságszolgáltatás kormányozására koronás királyunk bölessége Nagyságodat hívta fel, mert e kinevezésben midőn egyrészt az igaz érdekeknek úgy sem eléggé gyakori elismertetését és méltánylását látjuk, másrészt teljes erkölcsi és értelmi garanciát találunk arra nézve, hogy igazságügyi intézményeink vezetésére Nagyságod személyében a leghivatottabb kezerekre lett bízva. Midőn tehát itt testületileg őszinte örömeinknek kifejezést adni szerencsénk van, hazafiúi bizalommal kérjük Nagyságodat, hogy hírlapírói feladataink teljesítésében minket széles hatáskörében az eddig is tapasztalt jóindulattal támogatni kegyeskedjék, egyszersmind fogadja szívesen tőlünk igaz magyar szíveinkből fakadó azon jókívánságot, hogy Nagyságod lelki és testi erőinek teljes épségében hazánk javára, megyénk büszkeségére s családjá és mindnyájunk őszinte örömeire a mindenható Gondviselés sokáig éltesse!

A beszédet követő élénk éljenzés elhangzásával Kubinyi Aladár magas szárnyalású, szép szónoki képességgel előadott beszédében válaszolt, melynek lényeges tartalmát a következőkben kísértjük meg visszaadni:

Tisztelt uraim!

Legelsőben is engedjék meg kifejezést adnom mélyen érzett, őszinte köszönetemnek a fölött, hogy Önök engem látogatásukkal megtiszteltek.

Én a sajtót a nemzet ütérének, életerének tekintem, melyben nemzeti társadalmunk életető ereje látket, s melynek ép ez okból megbecsülhetlen, ki nem számítható fontosságot tulajdonítok. Megfelelő mértékben áll ez a helyenként még fokozott fontosságú feladatot teljesítő vidéki sajtóról és így a helybeli sajtóról is, melynek tevékeny munkáit e pillanatban magam előtt van szerencsém tisztelhetni.

Ez a körülmény, a sajtónak e röviden körvonalozott jellege az, tisztelt uraim, mely az önök megjelenésének előttem kiváló becsét kölesönöz. Fokozza ezt az, t. Uram, hogy a mi hivatásunk alapelveire nézve ugyszólván szoros rokonságban áll. Önök, t. Uram, a szabad szó, a meggyőződés őszinte nyilvánításának emberei, én pedig az igazság szerény képességű öre és buzgó oltalmazója, kit a törvénynek és lelkiismeretnek kívül semmi más nem korlátol. Hivatásunk ezen érintkezési pontján kívül egyetértünk abban is, hogy bár nekem is voltak nagyszámú és nagynevű öseim, éppugy, mint Önök, többre becsülöm az igaz érdeket minden születési előjognál; s már állásomnál fogva, de szellemi világom eddigi és ezután következő irányánál fogva is az embert embertársától elválasztó, az előítélet és rangbeli különbség emelte válaszfalak nem ismerem.

Az Önök hivatása is, t. Uram, e válaszfalak ledöntése, a társadalmi consolidatio nagy, nemes és áldásos munkájának keresztülvitele. Ebben önzetlen támogatásra mindig számíthatnak. Vezérelje Önöket törekvésükben a Mindenható, kísérje az ő áldása nemes, önzetlen fardozásukat!

Az éljenzéssel fogadott szép beszéd végeztével a küldöttség tagjai bemutattatván, barátságos jellegű rövid eszmecsere után a küldöttség távozott.

* Irók kirándulása Gömörbe. Helyezim alatt az „Országgyűlési Értesítő“ című könyvnyomat lap közlése nyomán egy-két fővárosi napilapban a következő újdonság jelent meg: „A nyár folyamán több író és hírlapíró

ke fűzfáival, a sik tér rengő kalászaival, érdemes, hogy megnézzük. De nem csak a nappal szép, hanem az is nagyszerű, mikor a hold jön fel: olyan piros a képe, mint egy haragos emberé; a bokor élő embernek látszik, mikor a szellő mozgatja ágait; oh! mindig érdemes megnézni a természetet!

De a sötétnek is nemsokára vége lett, egyszer épen akkor kelt fel a hold, mikor hazafelé jött a kisasszony. A malom mellett vezetett el az útja; feljebb volt a nagy forgó örvény; egy pillanatra megállott, nagyszerű látvány volt, a mint pezsgot a víz, vagy fodros habokat hányva, örületes gyorsan forgott a víz, elakarta kapni a hold képét, de azt nem bírta... még jobban forgott; letépte a kisasszony mellől a rózsát s behajította, milyen gyorsan elkapta... mégis csak erős az a víz hátha őt is... szegény rózsá, ugyan ki dobta bele?

Várhatott a nemzetes asszony és nemzetes ur! a nagy kakukkos óra már az éjfélt is elkakukkolta, még sem jött.

Már a nemzetes ur is félni kezdett; a pipája sehogysém akart égni, pedig ez rossz jel; a nemzetes asszonyt a nagy karos székben elnyomta az álom, nagyon rosszat álmodhatott megint, mert az ajaka kínosan vonaglott.

Reggelre azután mégis csak elérkezett a kisasszony, de nagyon vizes volt a ruhája, szép nagy haja iszapos volt, két szeme lezárván, az arca még halvány. A nemzetes asszony sehogysém akarta elhinni, hogy az az ajak többet nem fog beszélni, nem is hitte azután se soha, ki se járt a sirjához; de egyszer mégis kiment — utóljára.

A nemzetes ur azután maga maradt a nagy kakukkos órával, a nemzetes asszony is elment már pihenni a lánya mellé tovább álmodozni.

Ugy esténként el-el gondolkozott arról az estéről, mikor a nemzetes asszony az álmából jövedült — csakugyan beteljesedett, mondogatta; rosszat álmodott, nagyon rosszat, ránézett a nagy kakukkos órára... csak úgy néz már az utolsót.

Ruik László.

kirándulást tervez Gömörbe, hogy annak természeti szépségeiben gazdag vidékeit megtekintse. A kirándulás rendezésére a „Gömör“ című lap vállalkozott. — A „könyvnyomat“ ezután felsorolja néhány fővárosi írók nevét, mint a kik a kirándulásban részt vesznek. A kérdéses újdonságot a „Nemzet“ a következő megjegyzéssel közli: „Tudtunkkal ebben a névsorban vannak olyanok is, a kik erről az egész kirándulási tervettről nem tudnak semmit. Hogy a mozgalom honnan ered, azt a könyvnyomat, melyből e sorokat átvesszük, nem említi meg. Annyit azonban szükségesnek tartunk megjegyezni, hogy ha a kirándulás hasonlítani talál bármiben is azokhoz a potya eszem-iszom kirándulásokhoz, melyek annak idején az „írók és művészek“ körét kompromittálták, legezteszerűbb lesz, ha a résztvevő urak utaznak, mint urali turisták, nem pedig mint görögütözes, diszeloadások, de mégis afféle írók és művészek, a kik végezetül felszólításokat is kaptak, hogy nagybecsű látogatásokról mondjának le, mert az az illető megtisztelt vidékeknek nagyon sok pénzébe kerül. Ezt az eseményt még egyszer előidézni vagy csak falra is festeni, nagy kár volna.“ — E megjegyzésekhez mi a magunk részéről csak azt tesszük hozzá, hogy tudtunkkal nemcsak a felsorolt írók közt vannak olyanok, kik erről az egész kirándulásról nem tudnak semmit, hanem nem tudnak arról a gömöri hírlapírók, sőt az egész vármegye közönsége sem. De nemesak hogy a kirándulásról nem tudnak, hanem még a „Gömör“ című lapról sem, mert az ezen című lap régesrég megszűnt. Ugy látszik, hogy a hír nem egyéb az illető könyvnyomat szerény kaliberű tréfájánál.

— És mégis mozog az — inség. Boldog Árva vármegyéből most már csakugyan átszármazott hozzánk. A nagyrőcezi járás derék főszolgabírája Kuna Aurél ugyanis az alispánhoz sürgős előterjesztést tett, melyben vetőmagra és kenyérre hamarosan 4200 frtot kér. Ugy halljuk, hogy ezt az összeget gyűjtés által s egyéb társadalmi utakon fogják előteremteni. — Ezzel a szomorú hírrel egy füst alatt felemeljük azt is, hogy a dobsinaiak által a maguk inségeik számára Hadháznál vett 11 wagon krumplin a betegesen fekvő közlekedésügyi m. kir. miniszter annyiban most már mégis megkönnyörült, hogy folyó év 24140. sz. alatt kelt rendeletével megengedte, mikép azt mind haza lehet szállítani, ha minden 100 kilogrammért 100 kilométerenként 10 kr. szállítási és 2 kr. kezelési díjat fizetnek Dobsina városnak nagy tettekre és krumplira éhező derék polgárai.

* A leányiskolák légvára. Forr az üst, nagy a füst, jó városom csak most üsd... Ugy ám, forr az üst... s mit főznek benne? A leányiskolák palotáját. (?) Palotáját ismétlem, mert ha reménykedők fellegvárai nem felleg — hanem valódi várakká varázsolódnak, palota lesz az, még pedig nemesak imilyen-amolyan. — Csak az a baj, hogy a palota építéséhez nagyon rögs ut vezet. Eddig az volt a baj, hogy nem volt pénz; most pénz van s nincs hely, azaz épen az a baj, hogy sok van. Csakhogy az egyik nagyon drága, a másik közel van a gymnásiumhoz, a harmadik mellett a kísértetek, no meg a böles törvény által ülsre ítélt fán lelkek morozus szemei ijesztgetnek az amugy is félénk szivecskéket... a negyedik messze van stb. stb Szegény építő bizottság, nem irigyeljük a sorsodat, mert ha forrongó üstödből a legjobb terv párolog is el, mégis csak lesz „kikapcs egy kicsei.“ Annyi kívánságnak eleget tenni! Rettenetes!! Hát ha még a fellegvárak fellegvárak maradnak! Nyolcz tanterem s egy iroda kell. De ám gondoljunk a jövőre is! Egy reménybeli női ipariskola, az elemi 5-ik 6-ik osztály is helyet kér. Egy tornacsarnok is napvilágot óhajt látni. Az iparos segédek rajztanfolyama egy mintaszerű rajzteremért eped. A phisikai, vegytani, természetrajzi eszközök, szerek s a „tanszer-kasznyik“ is mlto helyért sohajtoznak. No meg a „háznagy“ (iskolaszolga) is csak ott fog tán lakni? Hü! hü! most vesszük észre, hogy a legfőbbbet kifelejtettük, az igazgató nagyuri lakását! a „fej“-nek ott kell felügyelni, mert „Anurás bácsi“ szerint m. m. l. l. És a... kakuk tudná mi minden kellene még? ! Forr az üst, nagy a füst, kíváncsiak vagyunk, mi fő ki belőle!

Pánszláv tüntetés.

Daxner Márk István temetése (ápril 13.)

Bakulinyit követte Daxner. A esatlóst a parancsnok. Amazt éretlen tüntetések között temették el a „tót eszme“ korlátolt eszü gépei, ennek temetését a pánszláv korifeusok nagy szabású tüntetéssel a tót nép gyászünnepevé kívánták avatni. Mig amannak koporsóját csak egy — nem az igazságának megfelelő — feliratu koszoru kékít (mert e g y ember merészelt több es számban „az igaz tótok“ nevében beszélni;) addig emezét a koszoruk egész serege takará be, nem szinelve, nem esalva a világot, rajta volt mindegyiken a név ki adta. Legbűszkébb lehet az elköltözött rózsahegy tisztelőire, kik sárga-fekete szalaga koszorut tettek koporsójára. — A többiek mind egy huron pendültek, vagy a koszorun, vagy a szalagon mindannyian a piros, fehér, kék szin alkalmazták. Egyenkint felsorolni ezeket nem érdemes. Mig Bakulinyi sirjánál nagy nehezen felfogadott napszámokos lövöldöztek elavult puskákból, addig Daxnert három mozsár lövés között becsáták a sirba. Szóval az emennek halovány copijája volt, habár ezt megelőzte is. Amazt a lelki szegények, emezt „a nemzetiség kérdé“ vezetői rendezték.

Ott volt a többek közt: Francisci az elhunyt lelki „testvére“, volt megyefőnök, az akasztófára ítélt igazgató; Dula Máté turóczenzmártoni ügyvéd; Mudrony Pál

ügyvéd; Hurban Svetožar a hírhedt Hurban író fia; a kicsapott klenozi tanító Salva; Markovics ráhói, Gál hosszuréli, Bodiczky pongyeloki lelkészek; de hogy Turóczen-Szent-Márton el ne vigye a pálmát megjelent Nagy-Rőcze is: Botto Gyula ügyvéd, Kardos és Pepich ev. tanítók és valami szapponos-féle ember képviselte az „igazi tótok“-at. — Ezekon kívül Tiszolcz és a Rimavölgy e téren ismert alakjai és követők mind ott valának.

A turóczen-szent-mártoni dalárda is szerepelt és tüntetett.

Jellemzi eljárásukat a következő eset: Tudomására jutott az épen Tiszolczon lévő főszolgabírónak, hogy piros, fehér, kék zászló alatt akar a dalárda kivonulni, s erre kijelentette, hogy ezt semmi szin alatt meg nem engedi. E hír hallatára Dula Máté a főszolgabíró elé járult s harározottan állította, hogy a zászló telér. A főszolgabíró bizva Dula szavában megnyugodott s a déli vonattal hazautazott.

A dalárda ki is vonult. Zászlájának alapszine csakugyan fehér, de közepén áll egy nagy piros lant, és körül van szegve két ujnyi széles kék szalaggal. — (A Dula magyarázata szerint a hadsereg zászlaja sárga, a honvédség pedig fehér.) A dalárda a fennebb leírt „fehér“ zászló alatt, melyen még gyászfátyol lógott, vonult ki a temetőbe. — Kirukkoltak a tüzoltók mind Cseh városi kapitány vezérése alatt. Elvitték az ev. iskola összes növendékeit. A háznál Hanesz tiszolczi ev. pap végezte az egyházi funkciót correct módon. A templomban előbb Vanska fűrészi pap ágált nagyon; majd utána Bodiczky pongyeloki pap az elhunytat, mint Mózes mutatta be, ki az ígért földére ha nem vezette is be népét, de kijelölte az irányt, melyen haladnia kell. A temetőben Dula Máté bizonyítottan igen hálás közönség előtt, hogy mennyire szereti ő a hazát, mert egy-két Tamás kivételével, mind ugy iparkodik szeretni mint ő. — Végül valami könyvkötő tartott egy obscurus beszédet.

K—ó.

Helybeli hírek.

* Királyi kézirat. Városunk és megyénk egyik legszebb és legörvendetesebb husvétii ajándéka az a legmagasabb kézirat, mely a hivatalos lapnak egyébként rettenetesen unalmas hasábjain f. hó 16-án napvilágot látott. A legmagasabb kézirat a következő:

„Igazságügyi magyar miniszterem előterjesztése folytán: Kubinyi Aladár rimaszombati ügyész, a rimaszombati törvényszékhez elükké kinevezem.

Kelt Münchenben, 1892. évi április hó 11-én.

Ferencz József, s. k.

Szilágyi Dezső, s. k.“

Wladár Agoston, udvari tanácsos, a Coburg Gothai hercegek javadalmi kormányzóságának főszámtanácsosa, a portugall Krisztus rend, és a szász Ernestin házirrend első osztályai keresztjének lovagja, a bulgáriai nemzeti kormány Commandeur keresztese e hó 18-án este városunkba érkezett. — Az érdemekben dús férfiú megyénk szülötte és büszkesége, ki 50 éve szolgálja már a Coburg hercegeket. Pályáját a murányi uradalomban kezdette, de kiváló tehetségei csakhamar felhívták a hercegeg figyelmét, ki őt Bécsbe hívta a kormányzósághoz. 37 évig működött itt, s bár 72 éves, ifjú erővel tölti be hivatását most is. A 37 éves bécsi tartó kodás azonban magyar tösgyökere érzelmein, gondolkozásán s nyelvén mit sem változtatott, úgy hogy a legutóbbi népszámlálás alkalmával, midőn a bécsiek magukénak kívánták vindikálni, ez eshetőség annyira meglepte, hogy azonnal megette a lépéseket, hogy honfuszágához a legkisebb kételyt ne fűrhessen. Ezen eljárása nyert e hó 19-én a megye érdemes alispánja előtt befejezést, midőn az érdemekben megőszült hazafias polgártársunk 37 éves bécsi tartózkodás által sem megváltoztatott honpolgári érzelmeit honfiai hűségeskü nyilatkozata által megpecsételte, — s ezzel kimutatta, hogy ő bécsi magyarjaink közt első helyet foglalhat el. — A tanácsos ur különben a művészetek s irodalomnak is nagy barátja, oly annyira, hogy a művészek Bécsben is valóságos rajonganak a magyaros zamattal németül beszélő magyar ur iránt, s ennek abban adtak kifejezést, hogy az osztrák művészek egylete, ez az elsőrangú társulat, alelnökévé választotta meg. Valóban sajnáljuk, hogy a kiténió férfiú, kit barátja, Dr. Marikovszky Gusztáv családjá üdvözölhetett vendégeül, — már 19-én a délutáni vonattal elhagyta városunkat, — azonban 20-án déltán a Szófiából érkező Klementina kir. hercegnőt kell Bécsben fogadnia. Fogadja tőlünk őszinte üdvözlötünket.

Előléptetés. Ledniczky Péter vasuti osztálymérnök, társaséletünknek egyik közbecsülésben álló, jovialis alakja a IV. rangfokozat második osztályából ugyanazon rangfokozat első osztályába lett előléptetve. Szerencsét kívánunk a jól megérdemelt kitüntetéshez.

Uj ügyvéd Rimaszombatban. Dr. Czimmer Miksa ügyvéd, ki csaknem egy évig a helybeli kir. törvényszéknél is volt joggyakorlaton, mint értesülünk, május 1-én városunkban nyitja meg ügyvédi irodáját.

Halálozás. Anderkó Pált, a rimaszombati kir. törvényszék derék veterán iktatóját súlyos csapás érte; neje szül. Szekesik Erzsébet asszony, életének 67-ik évében f. hó 17-én hosszas szenvedés után elhunyt. A pótolhatatlan jó hitvest a bánatos férj s a jóbarátok és tisztelők nagy serege kísérté ki az örök nyugalom helyére f. hó 19-én s a koporsó fölött Glaufer Pál ág. ev. lelkész mondott megható imát. — Nyugodjék esendesen!

* Vándorképek. Mult vasárnap a Gömöri-szálloda udvarán Leon Monsieur ügyesen összeállított ködfátyolkép-sorozatával kellemes időöltést szerzett a esokélyszámú közönségnek. A bemutatott plasztikai csoportozatokon kívül legélénkebb tetszést a mozgó és változó képek keltezték, melyek egyrészenek bemutatását a művész kívánatra megismételte.

A golya. A modern kor eme klasszikus madara a tavasz beálltával a fekete szerecsen-gyerekek hazájából újra elérkezett a mi vidékünkre is s itt nem egy olyan házra lebbent le vidám kelepeléssel, melynek fedele alatt azelőtt még csak hírből sem ismerték. A filozófus madár többek közt egy olyan hajlékba is bekopogtatott, ahol a filozófiával professzionatus módon foglalkozó családfő lakik s itt a délvidéki hírnök jöttét menten egy szép, egészségtől duzzadó veres arcú kis fiu fogadta. Egy másik vidéki uri háznál hasonló örövendetes esemény nemrég a következő józsu történetkére adott okot. A véletlenül távollevő grófi papa, kinek az utána futtatott esziany jelentette az örömhírt, lelkenedve kérdé: „Nos, hát

mi lett? fu? — „Nem a', esokolom a kezsit-labat.“ — „Hát leány? — „Az se.“ — „Hát mi? — kérde a gróf meghökkenve. — „Hát valami, valami... kontes!“

× **Baleset.** A számtalan szerencsétlenség után, melyet a tűz körül való vigyázatlanság már előidézt, még mindig nem okulnak az emberek. Pitta Lipót helybéli építész kis leányával történt e napokban, hogy a konyhában egyedül lévén, nagyon is közel ment a takaréktűzhelyhez, s nedves kötényét szárítgatta. Alig vette észre, hogy a láng belekapott a köténybe; mikor aztán ruhája és haja is égni kezdett, teljes erejéből kiáltott anyja után, ki csakhamar segélyére sietett, s puszta kézzel elfojtotta a tüzet. Eközben mindkét kezén súlyos égési sebeket kapott; a kis leány pedig karján és vállán szenvedett sörüléseket.

× **Kiszakította a karját.** Helybéli születésű, Koós Lajos nyáradi molnárnak, a múlt héten, a mint málmát igazgatta, a fogaskerék elkapta s kiszakította a karját. A sérültet a miskolci kórházba szállították.

— **Rajzkiállítás.** Tanügyi férfaink közbenjárása folytán az oktatásügyi miniszterium segélyével még a múlt őszön egy szakrajztanfolyam szerveztetett itt nálunk, melynek feladatát az iparos segédeknek a rajzolásban való továbbképzése volt kitzűve. A tanfolyam vezetését Simkó Endre polgári iskolai tanárra bízta a községi iskolások, és hogy jobb kezeke esakugyan nem bízhatta volna, az tényleg kitűnt a folyó hó 10-én Tamásfalán, a műfaragó iskolában megtartott rajzkiállításán, ahol a féléves tanfolyam eredményével számoltak be azok a derék iparosok, a kik felnőtt léttükre sem szegyenlettek tanulni. A kiállításán a mondott napon sokan összegyűltek városunkból az iskolások és az ipartestület tagjai közül, akik mindannyian egy-örtelemmel konstatalták, hogy az eredmény nemcsak kielégítő, de szinte meglepő. Az építészeti, ornamentika és házi ipar köréből aránylag olyan tökéletes műveket produkáltak ezek a fiatal emberek, melyek a legkésebben szóló dicséretet képezhetik egyuttal magára a vezető tanárra nézve is, aki egyebiránt fáradságot nem kímélve, kitzűzött feladatán tul is terjeszkedett, amennyiben tanítványait az üzleti könyvek és egyéb magán és hivatalos ügyiratok szerkesztésébe is bevezette, oly jeles eredménnyel, hogy egyik-másik a kettős könyvvezetés nehézségeit is immár könnyű szerrel le tudja győzni. Buzdításul ide iktatjuk azon derék segédek neveit, akik a tanfolyamon mindvégig kitartással részt vettek és ugy a rajzolásban, mint a kereskedelmi iratok szerkesztésében kitűntek. Ezek egyenként a következők: Dusek János, Seres László, Trelei János kömivesek, Skornyak István és Makovics Lajos asztalosok, Jávorszky László, Lévai János, Dervarics Lajos, Sulik András, Urbán István, Sütz Ervin, Wittenberg Armin, Kozlik István. Sajnálni lehet, hogy több társuk egész Rimaszombatban nem akadt, de elvégre reméljük, hogy a mi iparosaink is állanak oly értelmi magaslaton, a melyről belásák a saját maguk szellemi hasznukat, a melyhez minden esztendőben ingyen, egy kis fáradság árán hozzájuthatnak s így bizton várhatjuk, hogy a jövő évi tanfolyamra már több tanulni vágyó iparosifju fog egybeseregleni. Ennek a reménynek adott kifejezést Groó Vilmos kir. tanácsos tanfelügyelő. Szabó György városi polgármester és Zachar Gusztáv iparskolai felügyelő bizottsági elnök is, akik a kiállítás megtekintése után tartott beszédekben megdicsérvén az iparos ifjuságot, egyuttal meleg szavakban adtak kifejezést elismerésüknek a vezető tanár buzgalma és elért sikere fölött is.

Tisztviselők becsülete. Ez alatt a czim alatt egy közlemény jelent meg lapunkban, melyre most Lovniczky József helybéli kereskedőtől a következő sorokat vetők: Tekintetes Szerk. ur! A köztem és Szabó György városi polgármester között fenforgó peres ügyekre vonatkozólag becses lapjában olyan közlemény jelent meg, mely a tényállással nem egészen egyezik. Ugy áll a dolog ugyanis, hogy a Szabó Györgynek ellenem megindított sajtópére megszünt, ellenben az én általam Szabó György polgármester, Huszt Lajos és Holländer Lajos ellen indított perek még mindig folyamatban vannak, esakis bizonyos bűnügyi iratok beszerzéséig halasztotta el a tárgyalást a kassai kir. törvényszék. Így állván a dolog, tisztelettel kérem ta T. Szerkesztő urat, hogy ez ügyben való véleményének megalkotását a peres eljárás befejeztéig felfüggeszteni sziveskedjék. — Rimaszombat. 1892. ápril 15. Tisztelettel: Lovniczky József.

Vármegyei ujdonságok.

— **Királyi adomány.** A miglézi ev. ref. egyházközség legközelebb 100 frt segélyt kapott ő Felsege magánpénztárából iskola felszerelési czelokra.

Szemelyi hír. Bornemisza László vármegyei alispán ünnepek előtt Rozsnyón járt, ahol a sorozó bizottság elnökségét vitte, most pedig Dobsinán tartózkodik hasonlókép a sorozás végett, ahonnan csak vasárnap tér vissza.

Latinák Rudolfot, megyénk e köztisztelőben álló alakját barátai és tisztelői nagy számban keresték meg folyó hó 16-án Ploszkón, hogy őt neve napja alkalmából üdvözöljék.

— **Inséges pénz.** Említettük annak idején, hogy az inségen boldogult árvaegyedét tót atyámfiai számára vármegyénk alispánja is elrendelte a gyűjtést az egyes járásokban. A szolgabírák ennek folytán 488 frt 26 krt gyűjtöttek és szolgáltatnak be, mely összeget az alispán a szóban levő humánus czélra való fordítás végett már el is küldött illetékes helyére. — Persze most már, mikor — mint lapunk más helyén láthatják olvasóink, — a saját magunk vármegyeibeli inségével is jóllakhatunk, oda se hederitünk többé az árvaiknak; koplaljanak, a hogy tudnak, mi is majd csak megélünk a magunk emberségéből valahogy.

— **Új állatorvos.** Jolsva városi állatorvossá, mint értesülünk, Urbán Fülöp VIII-ik Uhlanus ezredbeli főállatorvost választották meg, akinek a magyar állami honpolgárságot még eddig nem volt alkalma megszereznie. Bizonynyal annál hűbb fia lesz ezental hazánkunk!

Amerikába — mult számunk megjelenése óta — újabb a következők kaptak utleveleket: Skovjera János kövi-i, Bartholomeoidesz István jolsva-taplocazi, Birósk Mátys, Vlahovszky János, Vlahovszky Mátys, Vlahovszky Sámuel, Remenyik Jusztina, Láng Sándor, Csukán János dobsinai, Kovács András, Lehoczky

Pál b.-tőreki, Krisztián István abafalusi. Tóth Raáfal hétéi, Varga Péter serki, Fábian Irén és Matild s Répászky Mária rozsnói lakosok.

— **Panasz a rossz ut ellen.** Murány vidékéről kapjuk a következő levelet: „T. Szerk. ur! A Vereskő és Murány között a Javorina hegyen, ugyszintén a Vereskő és Vernár között elvezető ut a tavaszi hóolvadás következtében oly borzalmasan rossz állapotban van, hogy azon még léghajóval sem lehet egyik helyről a másikra eljutni, nemhogy valami földhöz ragadt járművön. Így történi az, hogy az említett helyek között közlekedő postakocsik a szó szoros értelmében bentrekednek a lattyagos kátyukban és tényleg hamarabb el lehet jutni Párisból Kamasatkába, mint Murányból Vereskőre. Kérjük tehát t. Szerkesztő urat, ne sajnáljon erre a mi irgalmatlan rossz utunkra egy kis nyomda-festéket, hátha megpreperálnék tőle Tisztelettel: Murányvidékiek.“ — Adván e sorokat, egyuttal megnyugtatósul jelezhetjük, hogy a kassai magyar királyi postaugazgatásnak ebben a dologban a vármegyéhez intézett átiratára vármegyénk buzgó alispánja — értesülésként szerint — már megistette a kellő intézkedéseket.

— **Influenza.** A félelmetes betegség ujra felütötte a fejét vármegyénkben, most azonban nem az embereknek, hanem a lovaknak tehenkedett neki, ezek tüdejébe ojtván egy kis számarköhögést. Lói körökben lovagiasnyelven ezt a veszedelmes nyavalyát nem is annyira influenzának, mint inkább... hogy is mondjuk csak... nátha-kórnek nevezik. De nevezék bár akárminek; tény az, hogy Sztáryán a Radvánszky Károly földbirtoikos istállójának egy részét emez ártalmas loorr-kifolyás kifolyásaképzár alá vétette a vármegyei állatorvos.

Vegyes hírek.

Tyuktenyésztőknek. Az állatkert régi jönevű tyukaszatába vérfelzáróítás céljából előrendelt valódi tisztafajú, tenyésztörzsek érkeztek a külföld legkiválóbb tenyészítőitől. Az igazgatóság már elfogad megrendeléseket fajbaromfi tojásokra, és kívánatra bérmentve küld árjegyzéket. Képes árjegyzék ötven krajczárnak középnében vagy levléjegyekben leendő előleges beküldése mellett szint bérmentve küldetik meg a megrendelőknék, s tüzete-sebb felvilágosítást is készséggel nyujt az igazgatóság.

Egy új találmány. (Kávé-pergelő gép) czim alatt közöltük, hogy a kereskedelensre és háztartásra egyaránt fontos találmányt mutatott be Leidenfrost Armin debreceni kereskedő nagyszámú szakértő közönségnek. Az egyszerű szerkezettel bíró, s bárki által könnyen kezelhető készülék segélyével minden fűszerkereskedő azon helyzetbe jut, hogy a kávé pergelésnél elszálló legbeesebb anyagokat (a cafoint és illatos olajokat) felfoghatja és a pótkávéba átviheti, miáltal a pótkávé a valódi kávé zamatával telítve magában is, kávé hozzáadása nélkül használható. De meglepő az eredmény, ha kevés valódi kávéval vegyítve használjuk az ezen készülékben praeparált pótkávé. A háztartásban is nélkülözhetlen e készülék, mely a kávé pergelése közben elvesző alkotreszeket megtakarítja, s így minden gazdaszony azon köllemes helyzetben van, hogy rendes kávé szükségletét felére szállíthatja. A készülék előnyeiről tanuskodik a következő nyilatkozat: Atulirottak ezennel igazoljuk, hogy a Leidenfrost Armin debreceni kereskedő által feltalált, nekünk folyó hó március 12-én hemuttatott kávé-pergelő gépet — melylyel a kávé pergelése közben kárbaemenő becses anyag-részek elillanása megakadályoztatik, s ezen anyagrészeknek a gépben elhelyezett pótkávéba való átvitele meglepő sikerrel eszközölve lett — teljesen észszerűnek találjuk, minélfogva azt ugy általában a háztartás czéljaira, mint különösen fűszerkereskedőknek használatra legküsmerezzel ajánljuk. — Debrecen, 1892. március 14. — Usanak József, fűszer nagykereskedő. Szabó Zsigmond, fűszerkereskedő. Dr. Király Ferencz, kamarai titkár. Riekl József Zlmos, fűszer nagykereskedő. Lusztig Károly, fűszerkereskedő. Dr. Védördi Viktor, a vegyészett tanára. Münch Gusztáv, fűszer-áru helyi ügynök. Gerőby Fülöp, fűszerkereskedő. Tóth Béla, gyógyszerész. Hochfelder Jakob, fűszer-áru helyi ügynök. — Megrendelések iránti megkeresések Debreczenbe Tóth Gyula vas nagykereskedő czéghöz intézendők.

Irodalom.

Tankönyv ismertetés.

A megyei hírlapokban már közölve volt, hogy Simkó Endre, a rimaszombati községi polgári leányiskola tanára megírta Gömör-Kishont megye földrajzát, mely Rimaszombatban Szics László nyomdász által nyomtatott. Ezen tankönyvet kívánom a megyei tanítószág és a n. é. közönség előtt röviden ismertetni.

Simkó Endre nevezett tankönyvét a miniszteri tanszertv alapján a népiskola 3-ik osztályában tanítandó földrajzhoz a növendékeknek tankönyvül és olvasmányul, a tanítóknak irányadóul írta. A megye földrajzán kívül tartalmazza az összpontosító módszer igényeinek megfelelőleg Magyarország, az öt földrészt, a föld s világegyetem általános rövid ismertetését. Műve négy részre oszlik. Az első rész a földrajzi előismereteket, a második Gömör- és Kishontmegyét, a harmadik Magyarországot, a negyedik Ausztriát, a földrészeket, a föld s világegyetemet foglalja magában. Van benne 8 térkép, még pedig: az első Rimaszombat város, a második Rimaszombat környéke az 1-ső és 2-ik órákörben, tájoló s egy tanszertem alaprajza; a harmadik a rimaszombati járás, a negyedik a rimaszécsi, az ötödik a tornalljai, a hatodik a rozsnói, a hetedik Rozsnyó város, a nyolcadik a nagy-rözei járás térképe. Ezeken kívül a megye, Magyarország közép- és kis czimere.

A földrajzhoz 5 olvasmányt is irt, és pedig: a rimaszombati járásnál 1. „A vasgyártás.“ 2. „Az üveggyártás.“ A tornalljainál 3. „A mészégetés.“ A rozsnóinál 4. „A papirgyártás.“ A nagy-rözeinél 5. „Az erdőfák feldolgozása“ cziműt.

Művében a szerző a megyei viszonyok miatt a politikai felosztást követi, de iparkodott azt a folyamrendszerrel összeegyeztetni, a mennyiben a járás keretén belül a folyamrendszer szerint halad.

Minden jelentékenyebb községnél annak nevezetesebb történelmi eseményeit is felemlíti; ismerteteti a megye műve-

lődési, néprajzi, égalji viszonyait; állat-, növény- és ásványországát, valamint a termények feldolgozását.

Tankönyve ugy van szerkesztve, hogy kiki megtalálja benne magának a kiinduló pontot, s felveheti azt, a mit iskolájára szükségesnek lát, mig a reá kevésbé jelentőseket kirekesztheti. Szóval a könyv nem egyes városoknak, de az egész megyének van írva.

A mi a mű kiállítását illeti, az nem hágy fel semmi kívánni valót. Papirosa jó, betűi nagyok, ritkán szedettek, könnyen olvashatók; nyomdahiba alig fordul elő lenne; térképei tiszták, áttekinthetők; kötése jó; terjedelme a térképeknek kívül 41 lap, ára csak 20 kr.

E műre vonatkozólag megjegyzem, hogy szerzője e téren már nem kezdő. Szabolcs megye földrajza czimű műve több kiadásban jelent meg és sikerrel használtatott az ottani népiskolákban. Ezen művét is alapos tanulmányozás után helyes módszerrel, az elemi oktatás követelményeinek teljesen megfelelőleg írta meg; vele a földrajzi oktatás kiinduló pontját s vezérfonalat kezünkbe adja.

Valóban nagy szolgálatot tett szerző jelen művével a megyei tanügynek s tanítószágnak; ezért örömmel üdvözöljük őt s kívánjuk, hogy a mily ügyszeretettel s buzgalommal írta azt, találjon oly szives fogadtatásra a karsársak részéről, s teremje meg hasznos gyümölcseit az iskolákban!

Megrendelések szerzőhöz intézendők. 26 kr. előleges beküldése mellett a könyv bérmentve küldetik el. Vásárokon Rakottyai Lajos rimaszombati könyvkötőnél kapható.

Rimaszombatban, 1892-ik évi április hó 12-én.

Fülöp Bénéjmin,

rimaszombati községi tanító.

Olvasó asztal. Legujabban megjelentek: *Asbóth: Tanulmányok.* — *Dárday: Politikai szemle.* — *Herczezh: Mutamur.* — *Marlitt: A kereskedelmi tanácsos házána.* — *Marlitt: A bagolyvár.* — *Porzó: Por és hamu.* — *Stockton: Evezőlak.* — *Szász: Nibelung-ének.* — *Vadnai: Éva leányai.* — *Verne: Cascabel Caesar.* — Mind-ezen nagyobbbrészt szépirodalmi ujdonságok kaphatók: *Kármán S. helybéli könyvkereskedésében.*

A **Magyar Nők Lapjának** hűsveti száma ismét arról tanuskodik, hogy méltó a művelt hölgyek pártfogására. Változatos és gazdag tartalmát Benitzky Bajza Lenke, Nagyvárady Mira, Tásnády Anna, Brankovics György, Rudnyánszky Gyula, Dr. Prém József, Palágyi Lajos, Elemér, P. Szabó Endre hangulatteljes költeményei, érdekes elbeszélései, alkalmasszerű czikkei és regényei képezik. Háztartási, kertészeti, konyhászati s orvosi tanácsai egytől egyig szakszerűek s a legtapasztaltabb gazdasszonyra nézve is tanulságosak. „Tükör előtt“ czimű divatmelléklete, pompás divatképeivel s eredeti divatúdsításával a hölgyek igényeit teljesen kielégítheti. „A Magyar Nők Lapját“ a mely „Lugas“ czimű gyermek-lappal is ingyért kedveskedik előfizetőinek, melegen ajánljuk t. hölgyeink figyelmébe. Mutatványszámokat a kiadó-kivatal (Budapest, Kishid-uteza 9. sz.) szivesen küld.

A **Pallas új lexikona.** A „Pallas“ czimű fővárosi irodalmi részvénytársaságnál új, egytetemes ismerettár készül, mely terjedelménél, díszes kiállításánál s a n. legfőbb, munkatársai számánál és tekintélyénél fogva nagy jelentőségű irodalom eseménynyé emelkedik. Mint értesülünk, a lexikon munkálatai annyira előhaladtak már, hogy a nyomást a jövő hónapban már megkezdhetik. Érdekes lesz ezuttal megemlíteni, hogy a Pallas mily széles alapot vetett ez irodalom vállalatnak. — Utasította nevezetesen munkatársait, kiknek fényes névsorát alább közöljük, hogy mindenekelőtt a szakkörükbe vágó anyagot gyűjtsék össze, a kiegészített anyag czimszavait állapítsák meg s kinyomatás végett küldjék be. Mintegy hetven szakkörre felosztva, az egybegyűjtött roppant ismeretanyag nomenklaturája legnagyobb részt készen, s szakezsimzótarak alakjában kinyomatva van. Némi fogalmat ad e czimszótarak jelentőségéről nemcsak a lexikon végleges kidolgozására, de önálló becsükre nézve is az a körülmény, hogy a legtöbb tudományágban most kellett megküzdeni a helyes nomenklatura megállapításával, több ismeretáiban pedig megteremtésével. Ennek fontosságát látta be báró Eötvös Loránd, midőn ezt írta: „A lexikon ügyéről gondolkozván, mind jobban és jobban meggyőződtem az ügy fontosságáról, s lelkesedéssel vállalkozom arra, hogy annak létesülését a matematikai és fizikai társaság munkarejével némileg én is előmozdítsam.“ A vállalat e nagy kulturális jelentőségétől vannak áthatva valamennyien a munkatársak, kiknek díszes névsorából kiemeljük a következőket: Dr. Hutya Ferencz, dr. Entz Géza, dr. Dáday Jenő, dr. Horváth Géza, dr. Török Aurél, dr. Goldziher Ignác, dr. Szabó József, dr. Sztérenyi Hugó, dr. Alexander Bernát, dr. Vári Rezső, dr. Réthy László, dr. Ötvös Silberstein Adolf, Lóczy Lajos, dr. Jankó János, dr. Csupcsa László, kápolnai Pauer István, Csoma József, Gelléri Mór, Kálnoki Izor, dr. Heil Fausztin, Imling Konrad, Timon Ákos, Rakovszky István, Neményi Ambrus, Schwarz Gyula, Lányi Bertalan, dr. Kern Tivadar, dr. Fayer László, dr. Tarnai János, Makay Dezső, dr. Fleischmann Sándor, dr. Rajner János, dr. Kmety Károly, dr. Schwarz Gusztáv, dr. Neumann Armin, dr. Jellinek Arthur, dr. Séllyei Sándor, Molnár István, Petrik Géza, dr. Beöthy Zsolt, dr. Négyessy László, dr. Simonyi Zsigmond, dr. Ballagi Aladár, dr. Marezali Henrik, dr. Márki Sándor, br. Eötvös Lóránd, Heller Agost, Czögler Alajos, Roller Mátys, Palóczy Lipót, Pasteiner Gyula, dr. Petz Gedeon, dr. Heinrich Gusztáv, dr. Földes Réla, Kautz Gyula, Hegedüs Sándor, Gaál Jenő, Enyedy Lukács, Mariska Vilmos, Ráth Zoltán, Verédy Károly, Mauritz Rezső, Borbás Vinceze, Pusztai Ferencz, Szabó Endre, dr. Bókai Árpád, dr. Klug Nándor, dr. Pertik Ottó, dr. Réczey Imre, dr. Schwimmer Ernő, dr. Bókai János, dr. Mihálkovics Géza, dr. Thanhoffer Lajos, dr. Arkóczy József, dr. Fodor József, dr. Jendrassik Ernő, dr. Csapodi István, dr. Diernár Gusztáv, dr. Irsay Arthur, dr. Frank Ödön, dr. Korányi Sándor, dr. Friedrich Vilmos, dr. Salgó Jakab, dr. Schaffer Károly, dr. Kossa Gyula, Szontágh Félix, Pulszky Ferencz, dr. Kiss Aron, stb. stb. Egyes fontosabb czikkek megírására vállalkoztak továbbá: Körösi József, Rákossy Jenő, Szily Kálmán, Szinnyei József, Vámbéry Armin, támogatásukat pedig megígérték: Csemegi Károly, Kozma Sándor, Manóilovics Emil, dr. Nagy Ferencz, dr. Plósz Sándor, dr. Wlassics Gyula stb. stb. A nagyszabású irodalmi mű füzetenként Kármán S. helybéli könyvkereskedésében lesz kapható, ki előjegyzéseket már most is elfogad.

Hivatalos közlemények.

Pályázat.

946 sz. — A kereskedelmi m. kir. miniszter ur folyó évi márczius hó 19-én 16902. sz. a kelt leirata szerint az ipari oktatásra alkalmas szakértők képzést előmozdítandó, elhatározta, hogy oly ipariskolai (tanműhelyi) szaktanítók, illetve szaktanárok részére, kik vagy már működnek valamely agyag, fa vagy fémpari szakiskolánál (ide értve a házi ipari tanműhelyeket is) vagy jövőben létesítendő ily intézetnél alkalmaztatni ohajtanak, és kik alkalmasak arra, hogy akár az ipari szakrajz, akár szaktárgyak gyakorlati tanulmányozására külföldre kiküldessenek, néhány háromszáz, esetleg hatszáz forintos ösztöndíjat, illetve utazási segélyt adományoz.

A miskolczi kereskedelmi és iparkamara felhívja ennél fogva a kerületbeli pályázni ohajtókat, hogy kellőleg felszerelt folyamodványukat a miskolczi kereskedelmi és iparkamarához folyó évi május hó 10-ig multhatatlanul nyújtsák be, megjegyezvén, hogy a mennyiben szükséges leendő, a kiküldendő egyének részére a budapesti állami középipariskolánál rövid tartalmu előkészítő tanfolyam is fog rendeztetni.

Miskolcz, 1892. április hó 12-én.

Dr. Szentpáli István,
titkár.

Radvány István,
kir. tanácsos, elnök.

Piaci árak

Rimaszombatban, 1892. évi ápril hó 16-án tartott heti vásáron:

	Métermázsánként	Hektoliterenkint
Tiszta buza	9.40—9.30	7.50—7.50
Feles buza	8.40—8.00	6.00—5.50
Rózsa	8.40—8.00	6.00—5.80
Arpa	6.60—5.50	4.00—3.75
Zab	5.60—5.50	2.00—1.90
Kukoricza	6.00—5.60	4.00—3.75
Bükköny	0.00—0.00	5.00—46.0
Krumpli	0.00—0.00	2.25—2.00
Köles	0.00—0.00	0.00—0.00
Széna kötve	2.60—0.00	0.00—0.00
Takarmány szalma	1.60—0.00	0.00—0.00
Alom-szalma	0.80—0.00	0.00—0.00
Zsúpszalma	2.00—0.00	0.00—0.00

Felelős szerkesztő: Lőrinczy György.

Kiadó-tulajdonos: Dr. Bernát István.

Magán-hirdetések.

Hirdetmény.

Tisztelettel alulírott ezennel bátorodom a n. é. közönség tudomására hozni, hogy Rimaszombatban (Kossuth-utca 10. sz. a.) letelepedtem és úgy itt, mint a környékbeli vidéken mindennemű

szobafestészeti és mázólok munkák

elkészítésére ajánlkozom a legutányosabb árak, gyors és tartós kivitel biztosítása mellett.

Több évi gyakorlatomra támaszkodva, egész igyekezetem odairányuland, hogy a legújabb, legdivatosabb, és izlésteljes minták segítségével, valamint kellemes és élénk színezés elvényesítésével becses megbízóim meglegedését kivihassam.

Magamat a n. é. közönség becses pártfogásába ajánlván, maradok kiváló tisztelettel

Kukia István, szobafestő és mázólok.

Fajtyukok.

Plymouth - Rocks legtisztább fajban, jó tojók, pompás húruk miatt legmelegebben ajánlhatók: tojás 12 drb 2 frt, nyolcz he-tes csirkék drbja 3 frt. Czim:

„Plymoth. Özd. Borsodmegye.“

Árlejtési hirdetmény.

A rozsnyói (Gömör.) izraelita hitközség meg-levő terv alapján 10010 forinttal előirányzott temp-lomépítésre versenytárgyalási pályázatot hirdet.

Ajánlattevők tartoznak zárt ajánlataikat 1892. év április 24-én déli 12 óráig alulírottán benyuj-tani, ahol a tervek — részletes költségvetés — és feltételek bármikor megtekinthetők.

Az ajánlatokhoz csatolandó az ajánlott összeg 5%-a készpénzben vagy ovadékképes értékpapirokban.

Megjegyztetik, hogy eskis — zárt — kellő-leg felszerelt és a megjelölt határidőn belül beér-kezett ajánlatok vétetnek figyelembe.

Rozsnyó, 1892. április 5.

Demeter Lajos,
jegyző.

Grünmann Arnold,
épit. bizottsági elnök.

Női és leánykalapok diszítve és diszitetlen, kész női és leánykötények

Hirdetmény.

Bécsi bevásárlási utamról visszatérve, van szerencsém a nagyérdemű közönség-nek becses tudomására hozni, hogy helybeli

divatáru raktáramat

az idény legszebb és legkeresettebb ujdonságaival dúsan ellátva, megnagyobbítottam.

Ajánlom gazdagon felszerelt raktáramat férfi és női divatcikkekben, gyapju- és vászon-árúkbán, a legújabb ruha-szövetekben és minden-féle mosókartonokban, kendők, plaidek, ágy- és asztalterítők, pok-róczok, jutta- és csipke-függönyökben, rövid- és kötött-árúkbán, izlésesen kiállított tricót-derekak, valódi Jäger férfi és gyermek fehérenűiek, gallérok és kézelők, nap- és esernyőkben.

Megjegyzem továbbá, hogy férfi és gyermek-öltönyöket a legújabb divat szerint, saját szabászom által a legutányosabban készítik.

Rimaszombat, 1892. április 7.

Kiváló tisztelettel

Reisz József.

Férfi és fiu puha és kemény kalapok.

Tiszta bükköny métermázsánként 6 frt 50 krért kap-ható Tamásfalán Farkas Abra-hámnál.

173. sz.

Hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében, ezennel közhírré teszi, hogy a rimaszombati kir. törvényszék 390/892. számú végzése által Koren Pál végrehajtató javára Husk Ferencz rimaszombati lakos ellen 750 frt tőke, ennek 1891. év január hó 1. napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 34 frt 77 kr. perkoltség követelés erejéig el-rendelt s 1892. évi márczius hó 1-én foganatosított ki-elégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 737 frtra becsült házi butorok és czipész árúkból álló ingó-ságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 323/1892. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Rimaszombatban al-peres lakásán leendő eszközökre 1892. évi ápril hó 23-ik napjának délelőtt 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hi-vatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz fizetendő.

Kelt Rimaszombatban, 1892. ápril hó 14-én.

Gaskó János, kir. bírósági végrehajtó.

Hirdetmény.

874. szám. — A rozsnyói királyi járásbíró, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a királyi kincstár végrehajtatónak Smiák Mátyás és Galko Mária végrehajtást szenvedő elleni 83 frt 4 kr. illeték, s hárulékai iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati királyi törvényszék a rozsnyói kir. járásbíró-ság területén lévő Ochtina községben fekvő az ochtinai 51. számú telekkönyvben Smiák Mátyás és Galko Mária nevére felvett 398-400. helyrajzi szám és 91. ö. i. sz. ház, udvar, kert, 1002. helyrajziszámu rét, s 1/4 telek utáni közös erdő, s legelő illetőségéből álló 288 frt becs-értékű ingatlan birtokára s a rokfalusi 22. sz. telekkönyv-ben foglalt 1-13. sorszám alatti 14 ö. i. A; ház, udvar, kert, szántóföldek, rétek, közös erdő, s legelőilletőségnek Smiák Mátyás nevére felvett 458 frt 50 kr. becsértékű felelő részére az árverést a fent ezennel megállapított ki-kiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1892. évi április hó 25-én délelőtt 9 órákor Ochtinán és 1892. évi délután 3 órákor Rokfalván a bíró házánál megtartandó nyilvános árverésen a meg-állapított kikiáltási árban alul is elfognak adadni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becs-árának 10%-át készpénzben, vagy az 1881-ik LX-ik törvényezikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadék-képes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénz-nek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabály-szerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Rozsnyón, 1892. évi február 8.

A rozsnyói kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság.

Tichy, kir. járásbíró

Legelő.

Kiskoru Károlyi Sarolta tulajdonát képező kánói 438 hold erdei birtok le-gelőnek 1892. május 1-től bérbe kiadó. A bérleti szándékozók felvilágosítást nyernek Ebeczky Elek gyámnál Aj-nácskón, vagy Almási Illesnél Kánón.

Évi bérlet holdanként 1 frt, az adót stb. a tulajdonos viseli. 2—3

Hirdetmény.

5220. szám. — A rimaszombati kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a ma-gyar királyi kincstár végrehajtatónak Varga István nagy végrehajtást szenvedő elleni 31 frt 40 kr. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati királyi törvényszék területén lévő Uzapanyt községben fekvő az uzapanyi 93. számú telekkönyvben Varga István nagy nevére álló A. I. 1. 3—23. sorszámu 1/2 urbéri telekre, 66/e. szám alatti házra és urbéri erdő s legelő illetményre 451 frt és az A. II. 24—27. sor-számu ingatlanra az árverést 53 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a tennebb megjelölt ingatlanok az 1892. évi június hó 7-ik napján délelőtt 10 órákor Uzapanyi községben a bíró házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiál-tási árban alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becs-árának 10%-át vagyis az uzapanyi 93. számú telek-könyvben foglalt A. I. alatti ingatlanra 45 frt 10 kr., a II. alatti ingatlanra 5 frt 30 krt készpénzben vagy az 1881: LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881-ik évi november hó 1-én 3333-ik szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánat-pénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Rimaszombat, 1891. évi október hó 9. napján.

A rszombati kir. törvszék mint telekkönyvi hatóság.

Altdorffer, kir. törvszéki bíró.

Bécs, 1873.
Érdem-érem.

Budapest, 1885.
Nagy díszoklevél

Zágráb, 1891.
Díszoklevél

Eszék, 1889.
Díszoklevél

N.-Pátfánán 1887.
Arany-érem.

London, 1878.
Díszoklevél

CSIK JÓZSEF

9—38

es. és kir. kizárólag. szabadalm.

első szerémi portland-cement és vízhatlan mészgyár

BECCSINBAN.

Központi iroda és raktár: BUDAPESTEN, V. ker. Rudolf-rakpart 8. szám.

Ajánlja a t. építész és építőmester urak, építkezési vállalatok, földbirtokosok, községi és egyházi előljáró-ságok, valamint a n. é. építő-közönség figyelmébe saját gyártmányu

Portland-cement és vízhatlan meszt

melyek mindenkor egyenlő jó minőségben szállítanak. — Árjegyzékek s magyarázat kívánatra készséggel megküldetik.

Páris, 1867.
Bronz érem.

Keckemét, 1872.
Ezüst érem.

Ujvidék 1875.
Arany érem.

Szeged, 1878.
Érdem-érem.

Trieszt, 1883.
Arany érem.